

Gjáargarður – langt burturi, men tó so nær

Sært tú burtur frá koyrilíkindunum um Gjáarskarð um veturin, so er stuttur farvegur til Gjár.

Men ein steðgur á Gjáargarði er kortini langt burtur frá gerandisdegnum – tá familjan skal hava nakrar dagar fyri seg sjálva; tá fyrítøkan skal fundast; tá bólkurin skal sjóðast saman, ella tá veitslan skal haldast.

Tey siga tað sjálvi, at Gjáargarður

er ikki bert eitt tað vakrasta gistingarhúsið, men liggur eisini í sjáldsama náttúruvøkrum umhvørvi.

Og so eru starvsfólkini altíð til reiðar at veita tænaðu og allar hentleikar til flest øll endamál.

Her finnast 23 dupltekømur við bað, 2 uttan bað og koyggjur í Roykstovuni, umframt tvey skeiðshøli og eitt størri veitslu- og fundarhøli.

Friður og hugni í Bø

Gamla Pakkhúsið í Bø frá 1861, og sum var fyrsti handilin í vestara parti av Vágum eftir at kongaligi einahandilin var avtikin í 1865, er nú ikki til at kenna aftur.

Í Pakkhúsinum í Bø hittist tað gamla og tað nýggja. Her er friðsælt og hugnaligt – ein serstøk nærvera umgyrd av einastandandi umhvørvið. Ætlanin er eisini at gera eitt savn í kjallaranum.

Har ein fyrr tókst við fisk, post og handil, eru nú góðir karmar fyri at hava samkomur, skeið og onnur tiltøk, við teimum hentleikum sum nútíðin krevur. Her hava millum annað Margreta drottning og fylgi hennara vitjað, uppliva bygdina og vakra panorama-útsýnið.

Umframt tiltøkini inni í húsinum har pláss er fyri 40 gestum, verður eisini matur og tænaða latin út úr

húsinum, millum annað í samband við ferðaløg í Tindhólm, Mykinesi, men annars eftir ynski. Hesum stendur fyriskiparin, Helga Nordendal, sum er útlærður tænarari, fyri.

Pakkhúsið í Bø er nógv broytt hesi seinastu 151 árin. Fyrr komu fólk inn her at keypa ella avgreiða onnur ørindi. Í dag er hetta staðið, har fólk hittast til veitslur og samkomur í hugnaligum og góðum umstøðum.

Menna, kunna og samskipa

Petur Martin Petersen, leiðari á Fuglafjarðar Kunningarstovu avmyndaður frammanfyri Bókasavnið í býnum, har Kunningarstovan er partur av

Ein av kunningarstovunum í oyggjunum sum hefur havt alt meiri og meiri at gera, er tann í Fuglafirði.

Undir kønari leiðslu av Peturi Martin Petersen, sum er royndur og góður í ráðum, verður alt gjørt fyri at tann vitjandi føroyingurin, eins og væl og útlandingurin, skulu føla seg væl.

Her verða møguleikar innan ferðavinnuna mentir; her verður kunnað um teir, og haraftrat verða útferðir og tiltøk samskipað hiðani.

Í bygdini sjálvari finnast fleiri mentanarligir og søguligir dýrgripir, sum Kunningarstovan hefur um hendi, og sum leiðarin kann sýna fólki og greiða neyvari frá.

Eksotiskt at sigla um Skopunarfjørð

At nógv umrøddi Sandoyartunnilin ikki er komin enn, kann hava sínar fyrimunir, hóast alt.

Tó at ein bert hefur sjóvegis ferðasamband í Sandoyinna, so tykist tað ikki, sum hetta heldur fólki aftur í at fara um Skopunarfjørð við Teistanum.

Ein sær tað heldur hinvegin í talinum av ferðandi og bilum. Fyrr var tað oftast so, at Teistin kundi vera meiri enn fullsettur um vikuskiftini, men tað kemur nú meiri enn so fyri, at bilar standa eftir mitt í viku.

Sum skilt er tað líkasum vordið forkunnugt – og hjá onkrum eksotiskt

– at sigla millum oyggjarnar við Strandferðsluni, nú so nógvar av oyggjum okkara eru samanbundnar við einum tunli, brúgv ella byrging.

Hinvegin er ikki óhugsandi, at uppáftur fleiri ferðafólk høvdu vitjað her, um koyrandi var undir Skopunarfjørð.

